

A ILLA DE ONS

Ou o exceso de vivir

Isidro Cortizo del Río

Texto e pinturas

Todo comezou hai algo máis de 40 anos..., eramos tres rapaces: Adolfo , Isidro , Emilio , unha lona azul e a ansia de aventuras , embarcamos no AZOR con catro isleños e unha vaca , á que lle retorcian o rabo para que baixara as escaleiras do muelle ; partimos e pronto ó virar a punta de Cabalo o horizonte abreuse para nós cara occidente. A partir de aí , a terra queda atrás e todo fica con ela.

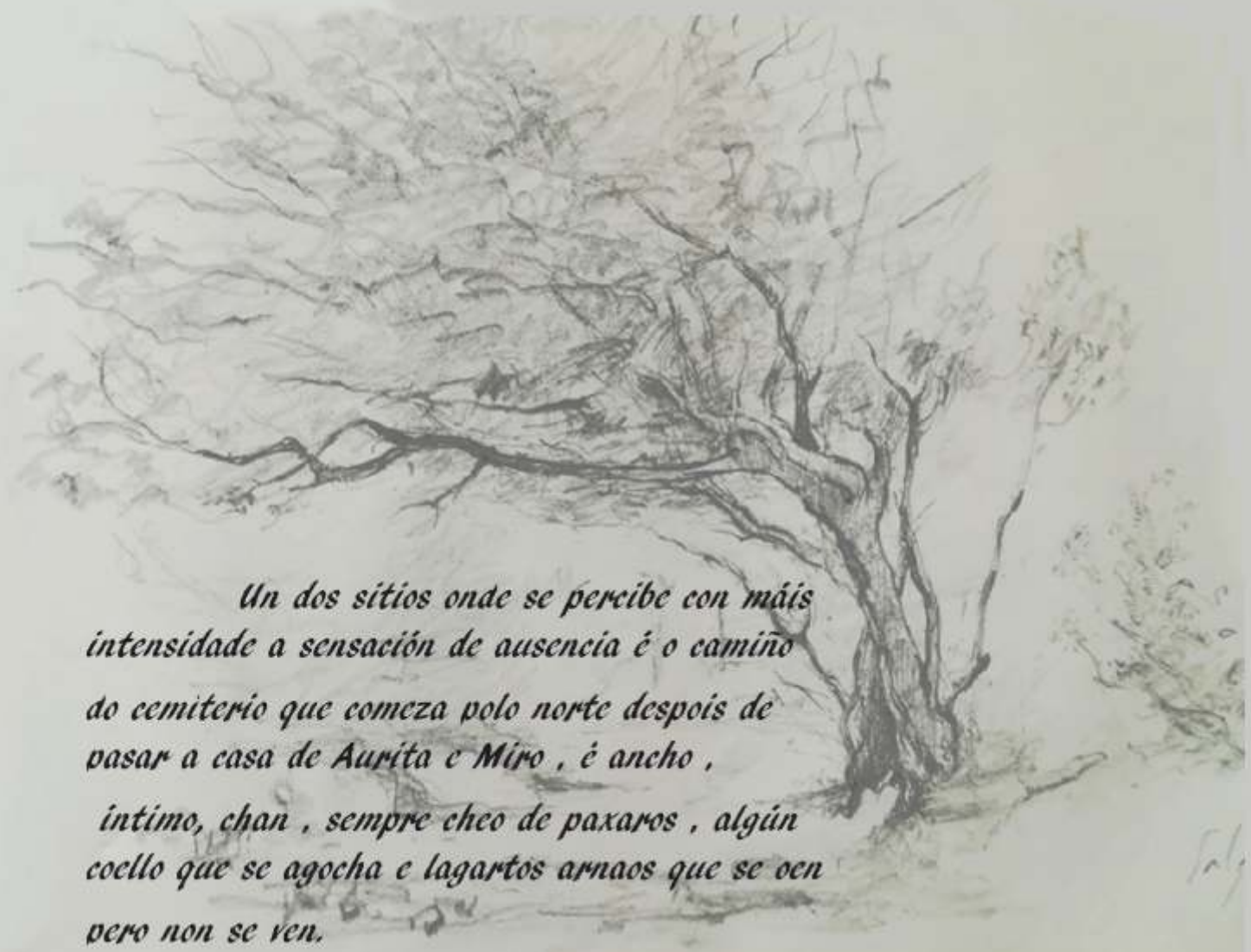

1

Naqueles tempos ir á ILLA era facer unha viaxe no tempo : os que quedaron nela eran os derradeiros depositarios dunha cultura en desaparición , e os que marcharon , case todos , deixaron os hórreos valeiros coma metáforas do abandono.

Hórreos de Canexol

Un dos sitios onde se percibe con máis intensidade a sensación de ausencia é o camiño do cemiterio que comeza polo norte despois de pasar a casa de Aurita e Miro , é ancho , íntimo, chan , sempre cheo de paxaros , algún coello que se agocha e lagartos arnaos que se oen pero non se ven.

3

Segunda parte

O mar de ponente

A curiosidade sempre te leva ó oeste , coma se a gravidade do sol te arrastrara os cantís para despedir o día , alí a primeira ocorrencia é que un pouco máis alá está América , só un pouco de mar no medio e estás en Brooklyn.

Mentras as gaivotas chian sobre o son do mar rompendo en Canivelíñas , os cormoráns , sempre de loito , calan .

*O faro agarda para ser acendido,
...e así acaba un día calqueira de calquer
ano , sábeo o que algunha vez estivo ali.*

A noite é outro conto...

5